

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2012 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Ciągiewicz-Miśta

Ławnicy : ---

Protokolant: Emilia Salawa

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2012 r. w Prudniku

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. T. i M. S. (1) zast. przez E. S.

przeciwko M. S. (2)

o podwyższenie alimentów

I. Zasądza od pozwanego M. S. (2) na rzecz mał. powódki M. S. (1) alimenty w kwocie po 425,00 zł /czterysta dwadzieścia pięć złotych/ miesięcznie, płatne do rąk matki dziecka E. S. poczynając od dnia 16.04.2012 roku, do dnia 15-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed SR w N. dnia 23.06.2010r w sprawie III RC 271/10 w kwocie po 325,00 zł miesięcznie;

II. Zasądza od pozwanego M. S. (2) na rzecz mał. powoda T. S. alimenty w kwocie po 475,00 zł /czterysta siedemdziesiąt pięć złotych/ miesięcznie, płatne do rąk matki dziecka E. S. poczynając od dnia 16.04.2012 roku, do dnia 15-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed SR w N. dnia 23.06.2010r w sprawie III RC 271/10 w kwocie po 325,00 zł miesięcznie;

III. W pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania obciążając nimi Skarb Państwa

V. Wyrokowi w pkt. I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

E. S., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów T. i M. S. (1), pozwem z dnia 16 kwietnia 2012 r. domagała się podwyższenia alimentów od pozwanego M. S. (2) ustalonych ugodą sądową zawartą przed Sądem Rejonowym w N. w dniu 23 czerwca 2010 r. sygn. akt III RC 271/10, z kwoty po 375 zł na kwotę po 700 zł miesięcznie na T. i z kwoty po 325 zł na kwotę po 500 zł na M.. Wniosła także o obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, iż koszt utrzymania małoletnich powodów wzrósł. Podała, iż córka rozpoczęła uczęszczać do przedszkola, a syn uczęszcza do pierwszej klasy szkoły podstawowej. Konieczny jest zakup odzieży, artykułów szkolnych, żywności. Ponadto wskazała, że pracuje w szkole i zarabia 570 zł netto, a pozwany pracuje w piekarni.

W odpowiedzi na pozew pozwany M. S. (2), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania. Wskazał, że w jego ocenie dotychczasowa kwota alimentów jest wystarczająca do pokrycia potrzeb małoletnich dzieci. Ponadto podkreślił, że także matka obowiązana jest ponosić koszty utrzymania dzieci, co przy stanie dotychczasowych alimentów sprawia, że obydwoje rodzice przeznaczają na utrzymanie dzieci łącznie 1.400 zł, a kwota ta jest wystarczająca do ich utrzymania. Wskazał, że matka małoletnich pracując zarabia mniej, niż pozwany otrzymuje zasiłku dla bezrobotnych, co pozwala przyjąć, że w znacznie mniejszym stopniu, niż on przyczynia się do utrzymania dzieci, a mimo to wnosi o podwyższenie alimentów. Co więcej, sam fakt rozpoczęcia nauki w szkole nie może stanowić sam w sobie podstawy do podwyższenia alimentów, zwłaszcza w sytuacji, gdy nie zostało wykazane, że potrzeby dzieci wzrosły. Z uwagi na fakt pozostawiania przez M. S. (2) bez pracy, nie jest on w stanie realizować obowiązku alimentacyjnego ustalonego ugodą, a tym bardziej nie będzie w stanie płacić podwyższonych alimentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym wN.w dniu 23 czerwca 2010 r., sygn. akt III RC 271/10 pozwany M. S. (2) zobowiązał się do płacenia na rzecz małoletniego T. S. alimentów w kwocie po 375 zł miesięcznie, a na rzecz małoletniej M. S. (1) alimentów w kwocie po 325 zł miesięcznie, płatne do rąk matki dzieci E. S., poczynając od dnia 1 czerwca 2010 r. do dnia 15-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W tym czasie małoletni powód T. S. miał 5 lat, a małoletnia M. S. (1) – 1 rok. E. S. nie pracowała. Mieszkała wraz z dziećmi w domu swoich rodziców.

(dowód: wypis ugody z dnia 23.06.2012 r. – k. 12,

Przesłuchanie E. S. – k. 19)

Obecnie małoletni powodowie wraz z matką mieszkają nadal w tym samym miejscu razem z rodzicami E. S.. Ich sytuacja mieszkaniowa nie zmieniła się od czasu poprzedniego ustalenia alimentów. Przedstawicielka ustawowa powodów zatrudniona jest w szkole podstawowej w S. na 1/2 etatu, na stanowisku sprzątaczkki, za wynagrodzeniem 596 zł netto.

(dowody: zaświadczenie o zarobkach – k. 4,

zaświadczenia z PSP – k. 5,6,

przesłuchanie E. S. – k. 19)

Małoletni T. S. uczęszcza do I klasy Publicznej Szkoły Podstawowej Stowarzyszenie Rozwoju Wsi w S.. Podręczniki powoda do I klasy kosztowały ok. 200 zł. Małoletnia M. S. (1) chodzi do Oddziału Przedszkolnego przy Publicznej Szkole Podstawowej Stowarzyszenie Rozwoju Wsi w S.. Miesięczny koszt przedszkola to kwota 130 zł.

M. S. (2) wcześniej widywał się z dziećmi raz – dwa razy w miesiącu. Od ok. pół roku nie spotykał się z dziećmi, nie kontaktował telefonicznie. Tłumaczył to tym, że był chory i nie chciał, by dzieci widziały go w takim stanie. Zdarzało się, że obiecał coś dzieciom, a potem nie dotrzymywał słowa. Syn T. był wtedy zawiedziony.

(dowód: przesłuchanie E. S. – k. 19,

przesłuchanie M. S. (2) – k. 19)

M. S. (2) w 2010 r. pracował w piekarni za wynagrodzeniem ok. 1.400 zł brutto. Obecnie, od stycznia 2012 r., jest osobą bezrobotną, pobiera zasiłek w kwocie 518 zł. Urząd pracy nie przedstawił mu żadnej oferty pracy, w urzędzie stawia

się na każde wezwanie. Mieszka, podobnie jak w 2010 r., w domu wraz z rodzicami, bratem i babcią. Do utrzymania domu stara się dokładać własną pracą.

(dowody: przesłuchanie M. S. (2) – k. 19,

zaświadczenie z PUP – k. 18)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż art. 96 kro nakłada na rodziców obowiązek troski o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Zaś wedle art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Stosownie do dyspozycji art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby

i majątku. Przez ustawowe określenie "możliwości zarobkowe i majątkowe" rozumieć z kolei należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych [Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III].

Wysuwane przez przedstawicielkę ustawową małoletnich T. i M. S. (1) żądanie zmiany wysokości należnych alimentów swoją podstawę znajduje w treści art. 138 kro, zgodnie z którym, w razie zmiany stosunków, można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Warunkiem stosowania regulacji prawnej przewidzianej w art. 138 kro jest zaistnienie zmiany stosunków, czyli zmiany polegającej na istotnym zwiększeniu się albo zmniejszeniu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Co istotne, podstawą powództwa z art. 138 kro może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej, niż po uprawomocnieniu się poprzedniego wyroku zasądającego alimenty [M. Lech-Chełmińska, V. Przybyła, „Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Praktyczny komentarz o rzecznictwie”, Warszawa 2006 r., s. 331, wyrok SN z dnia 25 maja 1999 r., I CKN 274/99, Lex Polonica nr 1932374]. Celem rozważenia, czy przedmiotowa przesłanka miała miejsce w niniejszej sprawie, Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, przeanalizował sytuację: materialną i osobistą małoletnich powodów, jak również ich ustawowej przedstawicielki oraz pozwanego, a także procesy zmian w nich zachodzących od momentu zawarcia ugody przed Sądem Rejonowym wN.z dnia 23 czerwca 2010 r., ustalającej alimenty.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należało uznać, że sytuacja powodów od daty ugody sądowej o ustaleniu na ich rzecz alimentów od M. S. (2) do dnia orzekania w niniejszym postępowaniu, uległa zmianie. W chwili zawierania ugody dotyczącej alimentów na rzecz powodów T. S. miał 5 lat, małoletnia M. S. (1) – 1 rok. Od ostatniego orzeczenia alimentacyjnego minęły dwa lata. Małoletnia M. zaczęła uczęszczać do przedszkola, którego koszt wynosi 130 zł miesięcznie, małoletni T. rozpoczął naukę w szkole podstawowej, co wiąże się do dodatkowymi wydatkami na przybory szkolne, podręczniki, stroje sportowe. Okoliczność zwiększenia wydatków na dziecko w związku z rozpoczęciem nauki szkolnej czy przedszkolnej w ocenie Sądu jest oczywista i wynika z doświadczenia życiowego. Zarzut pozwanego, iż przedstawicielka ustawowa powodów nie przedłożyła w tym zakresie konkretnych dowodów nie zasługuje na uwzględnienie. Ponadto wzrost kosztów utrzymania powodów podyktowany jest nieznacznie rosnącą inflacją.

Analizując zaś status życiowy inicjującej w imieniu małoletnich powodów niniejsze postępowanie, uznać należy, iż jej sytuacja życiowa uległa nieznacznej poprawie. Poprzednio nie pracowała, obecnie E. S. pracuje na 1/2 etatu jako sprzątaczką w szkole, do której uczęszczają powodowie, za wynagrodzeniem 570 zł netto. Podkreślenia jednakże

wymaga, iż od pół roku ojciec małoletnich w żadnym stopniu nie pomaga przedstawicielce ustawowej powodów w osobistych staraniach o wychowanie i w opiece nad dziećmi. W tym zakresie cały ciężar sprawowania pieczy nad dziećmi oraz troski o ich rozwój spoczął na E. S.. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 135 § 2 kro, wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Skoro zatem to na E. S. spoczywa ciężar bieżącej pieczy nad dziećmi, uzasadnione jest przerwienie większej części ciężaru finansowego utrzymania dzieci na pozwanego. Istotne jest, że pomimo wskazanego ciężaru przedstawicielka ustawowa pozwanych w zakresie umożliwiającym jej realizację opieki nad dziećmi podjęła zatrudnienie i przyczynia się, choć w niewielkim stopniu, do pokrycia potrzeb finansowych swoich i dzieci. Nie zasługuje na aprobatę zarzut pozwanego, iż E. S. zamiast podwyższać alimenty powinna zwiększyć wymiar czasu pracy, w sytuacji, gdy pozwany nie jest zainteresowany w pomocy matce powodów w sprawowaniu pieczy nad dziećmi.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną pozwanego, jego możliwości majątkowe i zarobkowe, ocenić je należało jako korzystne. W tym miejscu należy ponownie podkreślić, iż możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji ocenia się **nie według faktycznie uzyskiwanego dochodu, ale według tego, jakie dochody może on osiągnąć przy założeniu, że dokłada wszelkich starań i swoje możliwości zarobkowe w pełni wykorzystuje**. Zaakcentować należy, że pozwany jest mężczyzną młodym, zdrowym (nie przedstawił żadnych dowodów na to, że ma kłopoty zdrowotne), posiada wykształcenie w zawodzie piekarza. Stawianie mu wymogu posiadania pracy i przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, w tym własnych dzieci, jest kwestią oczywistą. Biorąc pod uwagę, iż pozwany posiada małoletnie dzieci, które obowiązany jest utrzymywać, wymaga się od niego zwiększonej inicjatywy w poszukiwaniu źródeł utrzymania, niż tylko oczekiwanie na propozycje z urzędu pracy. Bierność pozwanego w tym zakresie nie może zostać uznana za wykorzystywanie w pełni swoich możliwości zarobkowych i zwalniać go z obowiązków alimentacyjnych wobec dzieci.

Mając więc na uwadze zdarzenia i ustalenia opisane wyżej, jak również zważając na fakt, iż potrzeby małoletnich powodów wzrosły, z uwagi na upływ czasu, Sąd podniósł wysokość alimentów po 100 zł, do kwot po 475 zł miesięcznie na rzecz T. S. i po 425 zł miesięcznie na rzecz M. S. (1). Nie kwestionując, iż utrzymanie małoletnich wynosi 700 zł w odniesieniu do małoletniego T. i 500 zł w stosunku do małoletniej M., Sąd uwzględnił powództwo we wskazanym wyżej zakresie, oddalając je w pozostałej części, mając na względzie, iż to M. S. (2) powinien w większym stopniu zaspokajać potrzeby finansowe dzieci nie uczestnicząc w ich życiu codziennym. Jednocześnie Sąd uwzględnił, że pozwany ma obecnie przejściowe problemy zawodowe, a przedstawicielka ustawowa powodów posiada zatrudnienie i dochód, z którego może choć w niewielkim stopniu finansować potrzeby dzieci. W ocenie Sądu, kwota ustalonych alimentów jest adekwatna do potrzeb małoletnich powodów i możliwości zarobkowych pozwanego.

Na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletnich powodów ustawowe odsetki na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat świadczenia.

Uwzględniając przejściowe kłopoty finansowe pozwanego, Sąd, na podstawie art. 102 kpc, odstąpił od obciążania go kosztami postępowania.

Nadanie wyrokowi w pkt IV rygoru natychmiastowej wykonalności znajduje uzasadnienie w treści art. 333 § 1 kpc.

Mając powyższe na uwadze i powołane wyżej przepisy orzeczono jak w sentencji.